

[Thestrup.]

på engelsk hedder: right to privacy, i alle dets forskellige aspekter og at foreskrive de civile retlige normer og de kriminelle sanktioner, der udkræves til dets beskyttelse.

I Nordisk Råd er spørgsmålet rejst om indførelse af en egentlig ret for den enkelte borger til at få fejlagtige opgivelser i radio og TV berigtiget og om indførelse af et egentligt juridisk ansvar for udsendelserne i radio og television i lighed med det ansvar, som pressen har, samt yderligere i Nordisk Råd spørgsmålet om beskyttelse mod bekluring gennem skjulte mikrofoner og spionkameraer.

Endelig vil jeg anføre, at det for nylig i pressen har været meddelt — jeg har desværre ikke kunnet finde denne meddelelse nu, da vi skulle have denne sag til behandling — at en række amerikanske videnskabsmænd har rettet henvendelse til FN med anmodning om at beskæftige sig med det her foreliggende spørgsmål. Det var, så vidt jeg forstod, navnlig den tanke, at man fra det offentliges side skulle kunne samle så mange oplysninger om et menneske, at man faktisk fuldstændig havde indkredset den pågældende, der vakte betænkelighederne.

Mit parti har gjort dette spørgsmål til genstand for en konference; vi har udarbejdet en indstilling derom; jeg kan sige, at den blev behandlet og vedtaget på det landsrådsmøde, vi holdt i lørdags og i søndags, og vi har tænkt os eventuelt efterhånden at fremsætte lovforslag om en del af de spørgsmål, der har været nævnt her. Det er klart, at både spørgsmålet om telefonaflytning og spørgsmålet om den politiske efterretningstjenestes kartoteker hører med her, og jeg kan ganske følge hr. Johan Philipsen, når han sagde, at hvis man kan påvise nogen mangler eller fejl ved disse to ting, påvise, at de går for vidt, ja, så må det rettes, og det er klart, at det vil vi være med til. Men om telefonaflytningen foreligger der jo regler i retsplejeloven, og jeg kan ikke se rettere, end

at de regler i og for sig giver en god beskyttelse. Om efterretningstjenesten har der jo, som det gentagne gange er nævnt, og som justitsministeren nøje har gjort rede for det, været en debat i dette ting, der førte til en kontrol med kartotekerne, vedtaget efter indstilling af dette tings flertal; og med de folk, der er udnævnt til at føre tilsyn med efterretningstjenestens virksomhed med kartotekerne, mener jeg i og for sig, at man har fået en betryggende kontrol. Men altså som sagt, hvis det kan påvises, at det ikke er tilfældet, at der er noget galt her, er vi naturligvis klar til at være med til at behandle eventuelle ændringer.

Jeg vil foreslå, at dette forslag til beslutning henvises til et udvalg, for at vi dér kan få nærmere underretning om, på hvilke områder en lovgivning allerede er under forberedelse, eventuelt hvor langt man er med en sådan forberedelse; justitsministeren har jo allerede her givet en temmelig udførlig forklaring om, på hvilke punkter man arbejder med det, og jeg ville også synes, det ville være rigtigt at drøfte, om det ikke vil være nødvendigt på nogle områder at få nærmere undersøgelse af det, ligefrem en kommissionsundersøgelse, fordi det er spørgsmål, der er overordentlig vigtige og overordentlig indviklede.

Det er naturligvis under denne undersøgelse nødvendigt, at vi bliver klar over, om der har foreligget nogen af de farer, der er nævnt, og jeg vil gerne i anledning af det, hr. Johan Philipsen udtalte, sige, at der foreligger jo ét tilfælde, hvor der er sket en aflytning fra arbejdsgiverens side af, hvad arbejdstagerne foretog sig. Om det har været berettiget eller ej, er det mig ikke muligt at sige. Der er naturligvis tilfælde, hvor det kan være berettiget; jeg tænker på sådanne tilfælde, hvor det i forvejen er meddelt arbejdstageren, at man vil kontrollere, om han ved sin henvendelse til kunder el. lign. bærer sig ad på rigtig måde. Det, der efter min mening ikke er det berettigede, er, når man gør det, uden at arbejdstageren er klar derover, når der